

Տ. ՂԱՆԻԵԼ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՖԸՆՏԸԳՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԻՆ
ՍԱՏՈՒՅԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(7 հուլիսի, 2024 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Իսկ դո՛ւք զո՞ք ո՞ք ասե՛ք զի՞նքն թէ իցեմ:»
(Մատթ. ԺԶ. 15):

Ի սրտե շնորհավորում եմ Պայծառակերպութեան (Վարդավառի) մեծ և Տաղավար տոնը: Այսօր՝ Աստվածաշնչում գետեղված և Քրիստոսի կյանքին առնչվող ամենահետաքրքիր և արտասովոր իրադարձություններից մեկն ենք հիշատակում, որի պատմական բովանդակությունը շատերս հիշում ենք:

Հիսուս Իր աշակերտներից Պետրոսին, Հակոբոսին և Հովհաննեսին հետը վերցնելով տարավ մի բարձր լեռ, որտեղ Իր երեսը լուսավորվեց արեգակի նման, իսկ զգեստներն սպիտակեցին լույսի պես, և հանկարծակի Մովսեսն ու Եղիան, որոնք Հին Ուխտի մեծագույն հերոսներն են, երևացին Քրիստոսի երկու կողմերը: Պետրոս առաքյալն այնքան հուզվեց, որ ցանկացավ անմիջապես տաղավարներ կառուցել, մեկը Հիսուսի, մեկը Մովսեսի և մյուսը Եղիայի համար, որպեսզի այդ հիացական պահը երբեք ու երբեք չանցնի: Բայց այդ պահին մի պայծառ ամպ իջավ բոլորի վրա և այդ ամպի վրայից Հոր ձայնը լսվեց, որ ասում էր. «Դա է իմ սիրելի Որդին, որին հավանեցի, դրան լսեցեք» (Մատթ. ԺԷ. 5):

Այո՛, այս դեպքն առաջին հայացքից անըմբռնելի է իր խորհրդով, բայց նաև իմաստալից և խիստ նշանակալից մեզ բոլորիս համար: Ի՞նչ է այս դեպքի նշանակությունը, ո՞րն է այն բանալին, որով պետք է հասկա-

նանք և ինքներս մեզ համար բացենք Պայծառակերպության խորհուրդը: Այդ բանալին կարծում եմ մի հարցադրում է, հարցադրում, որը Հիսուս իր աշակերտներին է տվել Պայծառակերպության այս հրաշալի օրվանից վեց օրեր առաջ: Հարցադրում, որով այսօրվա Ավետարանի հատվածն սկսվեց ընթերցվել, և հարցադրում, որով ես իմ խոսքն սկսեցի: Հիսուս հարցնում է. «Իսկ դուք իմ մասին ի՞նչ եք ասում. ո՞վ եմ ես» (Մատթ. ԺԶ. 15): Յուրաքանչյուրիս համար սա վճռական հարց է, վերջին հաշվով՝ ո՞վ է Հիսուս. մարգարե՞ է, ուսուցիչ՞ է, վարդապետ է, Ռաբբի, շնորհալի քարոզիչ, հրաշագործ, մի կրոնապետ, թե՞ լոկ մի բարի մարդ, ո՞վ է այս Հիսուսը: Պետրոս առաքյալը ճիշտ պատասխան տալով այս հարցադրումին ասաց. «Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստուծո Որդին» (Մատթ. ԺԶ. 16), այսինքն Հիսուսը Քրիստոսն է, որ նշանակում է թե Օծյալն ու անձնական պատվիրակն է Կենդանի Աստուծո, որին Աստված առաքեց այս աշխարհ, որպես փրկիչ, որ մեզ պիտի փրկի մեղքից և մահից: Փրկիչ, որ պիտի գա և մեզ շնորհի կենդանի Աստուծո անհաղթելի զորությունը, սերն ու հավիտենական կյանքը:

Բայց ուշադիր պետք է լինենք. Հիսուս պարզ մի հրեշտակ չէ՝ Հորից զատված և առանձին, Հիսուս կենդանի Աստուծո Որդին է, Աստուծո էությունն է, Աստուծո էական ներկայությունն է մեր մեջ: Պետրոս առաքյալը ճիշտ պատասխանեց, որի համար Հիսուս իրեն Արքայության բանալինելը շնորհեց ու պարգևեց, և վեց օր հետո Պետրոսի հավատքի բանալիները բացեցին Աստուծո Արքայությունը: Պետրոսը տեսավ Հիսուսին որպես Աստուծո պայծառ և հզոր Որդի:

Սիրելիներ, Հիսուս մեզ յուրաքանչյուրիս է տալիս այդ հարցադրումն այսօր, այս տոնին, ամեն օր և ամեն վայրկյան. Ո՞վ եմ եմ: Հիսուս ցանկանում է այդ բանալիները տալ նաև մեզ, որպեսզի մենք ևս Պետրոսի նման Աստուծո Արքայության դռները բացենք: Հիսուս ուզում է, որ նույնիսկ մեր ֆիզիկական աչքերով մենք ևս տեսնենք Իր աստվածային լույսը և տեսնելով դա՝ մտնենք այդ լույսի մեջ՝ ապրելու համար աստվածային և կենդանարար լույսի ներքո:

Դժբախտաբար, շատերը կամ չեն լսում այդ հարցադրումը, կամ անտեսում են Քրիստոսին և հետևաբար նաև Նրա հարցադրումը: Տիրոջ հարցին պատասխանելու փոխարեն մենք ենք սկսում տարբեր հարցեր տալ, թե ո՞ր է Աստված, ինչո՞ւ մեր աղոթքները չի լսում և չի օգնում մեզ, Աստված ինչո՞ւ չի վերացնում չարիքը, չարչարանքը, տանջանքն ու պա-

տերազմը, ինչո՞ւ չի փրկում մեր ազգին և չի պատժում մեր թշնամուն: Սրանք անշուշտ արդար հարցեր են, սակայն նրանք պատասխաններ չեն ստանա մինչ մենք չենք պատասխանել Հիսուսի՝ մեզ տրված հարցին: Հետևաբար, ձեր կարծիքով Ո՞վ է Հիսուսը, քո՞ կարծիքով Ո՞վ է Հիսուս: Մեր արյունակից նահատակներն ու սրբերը, նախահայրերն ու նախամայրերը, ընդունեցին և ստացան Աստուծո Արքայության բանալիները, որովհետև նրանք Հիսուսի հարցի պատասխանը շատ հստակ իմացան, նրանք իմացան, թե Ո՞վ է Հիսուս, իմացան Նրա Ինքնության կարևորությունն իրենց կյանքի համար՝ այսօր և հավերժաբար: Նրանք իմացան Հիսուսի՝ Փրկիչ լինելը, ընկալեցին Նրա աստվածակամ մարդացումը, գիտակցելով մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի բերած միակ և համամարդկային փրկությունը, որի համար նախ մեր Սուրբերը, և ապա մենք՝ Քրիստոսին ճանաչողներս, իրենց օրինակով հետևեցինք Հիսուսին, հարկ եղած դեպքում նահատակվելու պայմանով, քանզի նա ով մեկ անգամ ճանաչեց Հիսուսին, ճանաչեց նաև իրեն կյանք շնոհողին:

Պայծառակերպության այս տոնի առիթով ես աղոթում եմ, որ մենք ևս գտնենք այն շնորհը, հավատն ու քաջությունը, որով Պետրոս առաքյալի հետ միասին կկարողանանք ուրախությամբ բացականչել ու ասել. Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստուծո Որդին, այժմ և հավիտյանս ամեն:

